

سخن سردبیر

برای حفاظت محیط‌زیست که مهد زایش، رشد و بالندگی همه موجودات، از جمله انسان است باید همه گروه‌های اجتماعی فعال باشند. مردم عادی، متخصصان و مسولان هر یک وظیفه‌ای خطیر در این میانه دارند. روشن است که در کشاکش زندگی روزمره و تلاش برای رفع نیازهای فوری و روزانه، برخی از جنبه‌های حفاظت محیط‌زیست که نتایج آن در درازمدت نمایان می‌گردند به طاق نسیان سپرده می‌شوند. برای جلوگیری از این امر، لازم است فراتر از هر نظریه جامعه‌شناختی و اقتصادی و انگیزه‌های گروهی، مردم، متخصصان و مسولان به طور روزمره فرایندهای حفاظت و مدیریت محیط‌زیست را رصد نمایند و در برابر روند تغییرات آن واکنش نشان دهند. کدام فرد، متخصص یا مسولی است که روزانه موجودی حساب خود را بررسی نکند؟ سلامت بدن خود را سالانه چک نماید و برای آینده شخصی خود و خانواده برنامه‌ریزی نداشته باشد؟ اینها همه ملازم هم هستند و البته ملازم سلامت محیط‌زیست. بی‌مادر نمی‌توان چشم انتظار رشد مالی، سلامت جسمی و آرامش روحی بود. جالب است که جیمز لاولاک، توسعه‌دهنده نظریه مادر زمین یا گایا در نوشته‌ای بیان می‌دارد ما نیازمند بوم‌شناسان دیپلمات یا دیپلمات‌های بوم‌شناس هستیم. به عبارت دیگر، قرار گرفتن در حوضه‌های تخصصی و دغدغه‌های گروهی ما را از تصویر بزرگتر که همانا وضعیت مام طبیعت است محروم می‌سازد. پس باید پلی میان روزمرگی و آینده‌بینی، تخصص گروهی و فراگروهی، مسولیت سازمانی و ملاحظات کنونی و ملاحظات همه‌گیر آینده زد و برای این کار باید همین امروز دست به کار شد.

دکتر عبدالرسول سلمان ماهینی

سردبیر